

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เรื่อง การขออนุญาตใช้เครื่องแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่น

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๙/๑๓๐๐๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ความว่า ด้วยโรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ ตำบลวังยาว อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีความประสงค์จะขออนุญาตเปลี่ยนแปลงเครื่องแบบนักเรียนใหม่ให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตามข้อ ๑๔ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดให้สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี โรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ จึงขออนุญาตต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอให้พิจารณากรณีโรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ยื่นขออนุญาตเปลี่ยนเครื่องแบบนักเรียนดังกล่าว

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่า ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ ได้กำหนดให้อำนาจในการอนุญาตให้สถานศึกษาใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๔ ได้บัญญัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งกรณีดังกล่าวโรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ จึงเป็นผู้มีอำนาจในการอนุญาตกรณีดังกล่าว อย่างไรก็ดี ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้สถานศึกษาที่มีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้ยื่นคำขอต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด จึงเห็นได้ว่า ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ กรณีจึงมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายว่า กรณีดังกล่าวจะต้องยื่นคำขอต่อผู้ใด ซึ่งผู้มีความวินิจฉัยตีความในกรณีดังกล่าวคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามนัยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีหนังสือถึงปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เห็นควรเสนอเรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีโรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ จังหวัดมหาสารคาม ขออนุญาตเปลี่ยนรูปแบบนักเรียนให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เป็นกรณีที่ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว ตามที่มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด จึงมิใช่เป็นกรณีที่กฎหมายมีข้อกำหนดขัดแย้งกัน และกรณีดังกล่าว ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว จึงเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้รูปแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบ ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑

ในการนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จึงใคร่ขอหารือ ดังนี้

๑. ความในข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้สถานศึกษาขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งนั้นขัดแย้งกับความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติให้สถานศึกษายื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหรือไม่ อย่างไร

๒. ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้โรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ จังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนรูปแบบนักเรียนให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้สถานศึกษาขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งนั้นขัดแย้งกับความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติให้สถานศึกษายื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า พระราชบัญญัติรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่กำหนดให้มีรูปแบบนักเรียนไว้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อประโยชน์ในการประหยัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสร้างวินัยให้แก่นักเรียน รวมทั้งเป็นการคุ้มครองเพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งรูปแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิที่จะแต่ง^๑ และใช้กับสถานศึกษาตามบทนิยามคำว่า “สถานศึกษา” ตามที่

^๑หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติรูปแบบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงโดยกำหนดให้มีรูปแบบนักเรียนไว้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อประโยชน์ในการประหยัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสร้างวินัยให้แก่ นักเรียน รวมทั้งเป็นการคุ้มครอง เพื่อมิให้บุคคลอื่นแต่งรูปแบบนักเรียนโดยไม่มีสิทธิที่จะแต่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปรากฏในมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติให้หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติแต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา ซึ่งจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อมุ่งประสงค์ให้นักเรียนซึ่งศึกษาในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานและนักเรียนซึ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มีเครื่องแบบนักเรียนที่เป็นมาตรฐานกลางเดียวกันและต้องแต่งเครื่องแบบนักเรียนที่เป็นมาตรฐานกลางดังกล่าวตามมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างไรก็ตาม การที่มาตรา ๖^๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติยกเว้นไว้ว่า สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนั้น ก็โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตใช้เครื่องแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่นนอกจากเครื่องแบบที่เป็นมาตรฐานกลางให้ชัดเจน และเมื่อปรากฏว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตไว้ในข้อ ๑๔^๕ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยกำหนดให้สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี จึงเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นไว้ชัดเจนแล้วตามบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษาที่ยื่นคำขออนุญาตนั้น เป็นผู้มีความอำนาจพิจารณาอนุญาตโดยไม่ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจาก

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ฯ”

“ฯ”

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติแต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

“ฯ”

“ฯ”

มาตรา ๕ ให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบนักเรียน

ลักษณะของเครื่องแบบนักเรียน วิธีการแต่ง เงื่อนไขในการแต่ง และการยกเว้นไม่ต้องแต่งเครื่องแบบนักเรียน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

นักเรียนผู้ใดไม่แต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยไม่ได้รับยกเว้นตามวรรคสองอาจได้รับโทษทางวินัยตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

มาตรา ๖ สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบนักเรียนเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๔ สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี

บทบัญญัติมาตรา ๑๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้แบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการโดยให้มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นส่วนราชการหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ และมาตรา ๓๐ วรรคสาม^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรับผิดชอบบังคับบัญชาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือในสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาด้วย รวมทั้งมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง^๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

^๖มาตรา ๑๐ การแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- (๔) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ส่วนราชการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

^๗มาตรา ๓๐

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งรับผิดชอบบังคับบัญชาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา ๑๐ (๔) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือในสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘มาตรา ๓๗ ให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๒) อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา
- (๓) รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

สำนักงานตามวรรคหนึ่ง มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการไว้เป็นการเฉพาะการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

เขตพื้นที่การศึกษา ดังนั้น เมื่อข้อ ๑๔^๙ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น หากมีการยื่นขออนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นส่วนราชการของกระทรวงศึกษาธิการ จึงเป็นการยื่นขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการตามมาตรา ๖^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ฉะนั้น ในประเด็นข้อหาข้อนี้จึงเห็นว่า ความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้โรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ จังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนรูปแบบนักเรียนให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ เห็นว่า ข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดไว้ว่า สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้รูปแบบเป็นอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลโรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ที่ยื่นคำขออนุญาตในกรณีนี้คือหน่วยงานใด และเมื่อบทบัญญัติมาตรา ๒๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดมหาสารคามเป็นเขตของเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖^๒ ฉะนั้น เมื่อโรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์เป็นโรงเรียนมัธยมตั้งอยู่ในตำบลวังยาว อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จึงอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ ดังนั้น ในประเด็นข้อหาเรื่องนี้ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ จึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้โรงเรียนวังยาวศึกษาวิทย์ จังหวัดมหาสารคาม เปลี่ยนรูปแบบนักเรียนให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑

อนึ่ง คณะกรรมการการศึกษา (คณะที่ ๘) มีข้อสังเกตว่า โดยที่พระราชบัญญัติ
 เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีเจตนารมณ์ให้มีเครื่องแบบนักเรียนไว้เป็นมาตรฐานกลาง
 เพื่อประโยชน์ในการประหยัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสร้างวินัยให้นักเรียน ดังนั้น
 การที่สถานศึกษาใดจะกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักเรียนหรือการที่

๔.โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

๑๐โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการ
ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่
การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๒๓๒

๒๓๒

๑๒๖. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ ประกอบด้วยท้องที่ จังหวัดมหาสารคาม
ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๖ ตั้งอยู่ที่ อำเภอเมืองมหาสารคาม

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษาจะพิจารณาอนุญาตให้สถานศึกษาใด กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบนักเรียนนอกจากที่กำหนดในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยรูปแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑ ควรที่จะได้พิจารณาถึงเจตนารมณ์ดังที่กล่าวข้างต้น ประกอบด้วย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดภาระแก่ผู้ปกครองนักเรียนจนเกินสมควร

(นายธรรมนิตย์ สุมนต์กุล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๘